

2016 / 1081 / PCCB

Technische specificatie 2016 / 1081 / PCCB

Toepassingsmodaliteiten voor traceerbaarheid zoals algemeen aangegeven in het KB van 14/11/2003

Versie	Versie 1 dd 2016-11-08
In toepassing vanaf	12-12-16
Verantwoordelijke administratie	DG Controlebeleid
Verantwoordelijke dienst	DG Controlebeleid
Bestemmingen	<ul style="list-style-type: none"> - DG Controlebeleid - DG Controle, inclusief de PCE's - De operatoren, actief in de voedselketen

	Naam – functie / dienst	Datum	Handtekening
Opgesteld door:	Anaïs Jobé Ingenieur Jacques Inghelram Ingenieur	21-09-16	Anaïs Jobé (get.) Jacques Inghelram (get.)
Nagezien door:	Vincent Helbo Directeur	18-10-16	Vincent Helbo (get.)
Goedgekeurd door:	Vicky Lefevre Directeur-generaal	03-11-16	Vicky Lefevre (get.)

Overzicht van de revisies

Revisie	Van toepassing vanaf	Reden en omvang van de revisie
Versie 1	12-12-16	Eerste versie

Inhoudsopgave

1. Doel	3
2. Toepassingsgebied	3
3. Referenties	3
4. Definities en afkortingen.....	4
4.1. Definities	4
4.2. Afkortingen.....	4
5. Toepassingsmodaliteiten voor de traceerbaarheid zoals algemeen aangegeven in het KB van 14/11/2003.....	5
5.1. Registratieplicht (KB_Autocontrole_Art.4).....	5
5.2. Aanvoerregister (KB_Autocontrole_Art.6§1)	5
5.3. Afvoerregister (KB_Autocontrole_Art.6§2)	8
5.4. Interne traceerbaarheid in de vestigingseenheid: relatie tussen aanvoer en afvoer (KB_Autocontrole_Art.6§3)	11
5.5. Wijze van registratie en ter beschikking stellen van de gegevens (KB_Autocontrole_Art.7) 12	
5.6. Bewaartijd van registers (KB_Autocontrole_Art.11)	13
5.7. Versoepelingen.....	13
6. Bijlagen en aanverwante documenten	14

Trefwoorden

Traceerbaarheid, autocontrole en versoepelingen

1. Doel

Dit document is bedoeld als leidraad voor de ondernemingen actief in de voedselketen die een traceersysteem moeten opstarten en voor de controleagenten van het FAVV die hierop controle moeten uitoefenen.

Het doel is de modaliteiten van de traceerbaarheid te verduidelijken of verder uit te werken voor de operatoren die actief zijn binnen de voedselketen.

2. Toepassingsgebied

Dit document is een leidraad bij de invulling van de artikelen 4 tot en met 7 en artikel 11 van het KB 14/11/2003 betreffende autocontrole, meldingsplicht en traceerbaarheid in de voedselketen.

Dit document vervangt de versie PB 06 – I 00.

3. Referenties

Verordening (EG) Nr. 178/2002 van het Europees parlement en de raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden.

Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne

Verordening (EG) Nr. 183/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 12 januari 2005 tot vaststelling van voorschriften voor diervoederhygiëne.

Verordening (EG) Nr. 1107/2009 van het Europees parlement en de raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen.

Koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende autocontrole, meldingsplicht en traceerbaarheid in de voedselketen.

Koninklijk besluit van 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingen en voorafgaande registraties afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen.

Koninklijk besluit van 19 maart 2013 ter verwezenlijking van een duurzaam gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en toevoegingsstoffen.

Koninklijk besluit van 13 juli 2014 betreffende levensmiddelenhygiëne.

Ministerieel besluit van 22 maart 2013 betreffende de versoepeling van de toepassingsmodaliteiten van de autocontrole en de traceerbaarheid in sommige inrichtingen in de voedselketen.

4. Definities en afkortingen

4.1. Definities

Operator: de onbezoldigde natuurlijke persoon, de onderneming in de zin van artikel 4 van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen, of de vereniging, zowel publiek- als privaatrechtelijk, die al dan niet met winstoogmerk actief is, in enig stadium van de productie, verwerking en distributie van een product (~KB 14-11-03, art. 2, 5°).

Traceerbaarheid: mogelijkheid om een product door alle stadia van de productie, verwerking en distributie te traceren en te volgen (~KB 14-11-03, art. 2, 13°).

Vestigingseenheid: een plaats die geografisch kan geïdentificeerd worden door een adres, waar ten minste één activiteit van de operator wordt uitgeoefend of van waaruit de activiteit wordt uitgeoefend (~KB 14-11-03, art. 2, 6°).

4.2. Afkortingen

EAN: European Article Numbering. Dit is een bar-code wordt gebruikt door de handel en industrie.

FAVV: Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen

KB: Koninklijk Besluit

KB-autocontrole: koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende autocontrole, meldingsplicht en traceerbaarheid in de voedselketen

MB: Ministerieel Besluit

SSCC (Serial Shipping Container Code) : Serial Shipping Container Code is een gestandaardiseerde internationale verzendcode die toeleveranciers in de vorm van een barcode kunnen aanbrengen op hun logistieke eenheden.

Ver.: Verordening

5. Toepassingsmodaliteiten voor de traceerbaarheid zoals algemeen aangegeven in het KB van 14/11/2003

5.1. Registratieplicht (KB_Autocontrole_Art.4)

Alle ondernemingen die activiteiten uitoefenen die behoren tot de bevoegdheid van het FAVV moeten dit kenbaar maken bij het FAVV. In bijlage is een lijst opgenomen met de voornaamste activiteiten die hiermee bedoeld worden.

5.2. Aanvoerregister (KB_Autocontrole_Art.6§1)

“Elke operator moet beschikken over systemen of procedures waarmee van de ontvangen producten wordt geregistreerd: de aard, de identificatie en de hoeveelheid van het product, de ontvangstdatum, de identificatie van de vestigingseenheid die het product levert en, in voorkomend geval, andere gegevens die door de Minister worden voorgeschreven.

De Minister kan naargelang de sector en het product bijkomende validatietesten opleggen betreffende de identificatie en de kenmerken van het product of de vestigingseenheid die het product levert.”

Producten

Volgens de definitie in artikel 2 van dit KB wordt hier elk product of elke materie bedoeld die krachtens de wet van 4 februari 2000 onder de bevoegdheid van het Agentschap valt. Bijgevolg dienen de volgende categorieën van producten opgenomen te worden in het aanvoerregister:

- Meststoffen of bodemverbeteraars,
- Fytofarmaceutische producten,
- Plantaardig of dierlijk vermeerderingsmateriaal,
- Primaire plantaardige producten,
- Dieren waarvan producten bestemd zijn voor menselijke voeding,
- Scheikundige, plantaardige of dierlijke producten bestemd voor dierlijke of menselijke voeding,
- Materiaal dat direct in contact komt met producten bestemd voor menselijke voeding,
- Dierengeneesmiddelen en gemedicineerde diervoeders.

Systemen en procedures voor de registratie van het aanvoerregister

- Men moet zeer snel en op vraag van het FAVV per vestigingseenheid de tracementgegevens kunnen bezorgen:

De gegevens	Termijn
<ul style="list-style-type: none"> ○ De herkomst ○ De aard ○ De datum	1 tot 4 uur in functie van de periode waarover gegevens gevraagd worden
<ul style="list-style-type: none"> ○ De identificatie ○ De hoeveelheid	Binnen 4 tot 24 uur, eveneens in functie van de periode.

- Het aanvoerregister kan bestaan uit:
  - Een elektronisch systeem waarbij de gegevens in de vestigingseenheid raadpleegbaar zijn.
  - Een manueel systeem dat in de vestigingseenheid aanwezig is
  - Een ordelijke klassering van leveringsbonnen of andere begeleidingsdocumenten. Deze manier van registratie is enkel toegestaan indien deze documenten alle nodige gegevens bevatten (mogen vervolledigd worden) en indien de responstijden kunnen gerespecteerd worden. In de praktijk is dit wellicht enkel mogelijk voor kleine ondernemingen met een beperkt aantal aangevoerde producten.
- Er wordt aangeraden om zoveel mogelijk gebruik te maken van reeds in de onderneming bestaande methodes van registratie. Elke onderneming moet voor zichzelf uitmaken hoe met een minimale aanpassing reeds bestaande systemen kunnen gebruikt worden als aanvoerregister.
- Registratie wordt normaal gesproken elke dag gedaan.

Specifieke voorschriften inzake systemen en procedures voor registratie in het aanvoerregister voor liefdadigheidsverenigingen en voedselbanken.

In het geval van liefdadigheidsverenigingen en voedselbanken volstaat als registratie van inkomende producten de lijst van vestigingseenheden waarvan de producten afkomstig zijn.

Traceerbaarheidgegevens

Aard van het product

Dit kan zijn: de gebruikelijke benaming die er door de leverancier van het product aan toegekend is of een andere benaming of code die ondubbelzinnig hiernaar verwijst. Naast de eigenlijke aard van het product kan dit ook gegevens bevatten over de soort, de verpakking enz. Voorbeeld: aardappelen, aardappelen Bintjes, aardappelen Bintjes 10 kg; of interne of overkoepelende codes die naar dergelijke benamingen verwijzen (vb. EAN13).

Identificatie van het product

Volgens de definitie in artikel 2 van het KB 14/11/2003 is de identificatie van een product de benaming en/of de code die éénduidig en ondubbelzinnig verwijst naar bijkomende informatie die vermeld staat op de verpakking, etiketten (ruim gezien), begeleidende of elektronisch toegankelijke documenten.

Het doel van deze identificatie is om producten van dezelfde aard maar met een verschillende voorgeschiedenis te kunnen onderscheiden. Op basis van dit onderscheid kan men in geval van problemen met de voedselveiligheid de omvang van een recall beperken of een blokkering opheffen. Hoe gedetailleerder dit gegeven is, hoe sneller en hoe gericht beslissingen kunnen genomen worden, niet alleen voor de onderneming zelf maar ook voor de andere ondernemingen actief in dezelfde sector en eveneens voor de leveranciers en de eventuele afnemers van deze sector.

De meest geschikte methode voor identificatie is het lotnummer. Hoewel dit in de praktijk nog niet overal voor alle producten goed toepasbaar is, wordt er aangeraden het lotnummer voor alle producten in het aanvoerregister te registreren. Er bestaan eveneens alternatieven die verder opgesomd worden. Het lotnummer is het meest aanbevolen en kan afzonderlijk geregistreerd worden of in combinatie met de aard van het product (bijv. initiatieven rond EAN 128).

Enkele mogelijke alternatieven voor het lotnummer zijn de houdbaarheidsdatum, de productiedatum, de referentie van een begeleidend document of een elektronisch bestand dat de lotnummers of andere identificatiecodes bevat (nummer van leveringsbon, nummer van specifiek vervoersdocument, SSCC-code, ...).

Kleine ondernemingen die een registratiesysteem op basis van geklasseerde leveringsbonnen hebben, kunnen indien nodig, op de leveringsbonnen de bijkomende informatie voor deze identificatie bijschrijven.

Hoeveelheid

De hoeveelheid die van een product geregistreerd wordt, moet toelaten vergelijkingen te maken tussen enerzijds het afvoerregister van een leverancier en het aanvoerregister van een ontvanger en anderzijds, binnen een onderneming, de hoeveelheid aangevoerde grondstof en de hoeveelheid nieuwgevormd product of tussen aanvoer en afvoer indien er geen transformatie gebeurt.

Ontvangstdatum

In de meeste gevallen volstaat de aanduiding van dag, maand en jaar. In een aantal gevallen waar dit door specifieke reglementering vereist is of indien er van een product op dezelfde dag meerdere leveringen gebeuren waartussen anders geen onderscheid kan gemaakt worden en dit toch nodig is, kan het nuttig zijn eveneens de tijd te registreren.

Vestigingseenheid van afkomst

De gegevens van het aanvoer- (en afvoer) register moeten toelaten zeer snel de fysische weg van een product te reconstrueren. De plaats waar het product vandaan komt (de vestigingseenheid) is belangrijker dan diegene die de factuur stuurt (de onderneming). De algemene regel is dan ook dat de identificatie van de vestigingseenheid die het product levert in het aanvoerregister moet opgenomen worden.

Drie mogelijkheden kunnen zich voordoen:

1. De vestigingseenheid is gelijk aan de onderneming: het is voldoende dat de afnemer de onderneming registreert.
2. De vestigingseenheid is niet gelijk aan de onderneming en de vestigingseenheid van de leverancier is gekend: de afnemer registreert de vestigingseenheid.
3. De vestigingseenheid is niet gelijk aan de onderneming en de afnemer weet niet van welke vestigingseenheid het product afkomstig is. Naargelang het geval dienen de volgende gegevens geregistreerd te worden:
  - Het vervoer gebeurt door de leverancier: de afnemer registreert de identificatie van de leverancier (ondernemingsnummer).
  - Het vervoer gebeurt door een derde maar in opdracht van de leverancier: de afnemer registreert de identificatie van de leverancier (ondernemingsnummer) en de identificatie van het voertuig.
  - Het vervoer gebeurt door of onder controle van een onafhankelijke derde (handelaar): de ontvanger registreert de identificatie van de derde en de identificatie van het voertuig.
  - (Indien het vervoer gebeurt door de ontvanger of onder zijn controle beschikt hij over de juiste gegevens aangaande de vestigingseenheid van herkomst).

Bijkomende validatietesten

Met validatietesten wordt bedoeld het uitvoeren van een aantal vergelijkende controles tussen een geregistreerd gegeven en gegevens elders in de keten geregistreerd, bijvoorbeeld in een sectoriële databank, wanneer een hoge nauwkeurigheid vereist is en de kans op fouten groot is. Zij zijn zeer efficiënt en worden door de ondernemingen die gebruik maken van geïntegreerde systemen voor de opvolging van hun productie, veelvuldig toegepast. Een voorbeeld waar de minister deze verplichting oplegt aan een ganse sector is in de slachthuizen, namelijk de validatietesten op de gegevens ingeschreven in het slachtregister.

Wanneer er vastgesteld wordt dat de inspanningen van de sector onvoldoende zijn en problemen met zich meebrengen tijdens een recall, is de mogelijkheid voorzien dat de minister ook voor andere sectoren of gevoelige producten bijkomende validatietesten oplegt, maar in eerste instantie wordt de kans gegeven aan de ondernemingen om systemen en procedures te gebruiken die betrouwbare registraties garanderen.

5.3. Afvoerregister (KB_Autocontrole_Art.6§2)

“Elke operator moet beschikken over systemen of procedures waarmee van de afgevoerde producten wordt geregistreerd: de aard, de identificatie en de hoeveelheid van het product, de leveringsdatum, de identificatie van de vestigingseenheid die het product afneemt en, in voorkomend geval, andere gegevens die door de Minister worden voorgeschreven.”

Hier gelden de meeste opmerkingen zoals deze voor het aanvoerregister beschreven zijn.

Het afvoerregister is evenwel niet vereist voor de verkoop aan de eindconsumenten. De eindconsument is de laatste gebruiker van een levensmiddel die het niet als deel van een levensmiddelenexploitatie of – activiteit zal gebruiken. Een veehouder die diervoeders aankoopt is dus geen eindconsument. Operatoren die zowel leveren aan eindconsumenten als aan andere operatoren moeten ervoor zorgen dat ze bij levering aan de operatoren dit wel opnemen in hun afvoerregister.

Producten

Volgens de definitie in artikel 2 van dit KB wordt hier elk product of materie bedoeld die krachtens de wet van 4 februari 2000 onder de bevoegdheid van het Agentschap valt. Bijgevolg dienen de volgende categorieën van producten opgenomen te worden in het afvoerregister:

- Meststoffen of bodemverbeteraars
- Fytofarmaceutische producten
- Plantaardig of dierlijk vermeerderingsmateriaal
- Primaire plantaardige producten
- Dieren waarvan producten bestemd zijn voor menselijke voeding
- Scheikundige, plantaardige of dierlijke producten bestemd voor dierlijke of menselijke voeding
- Materiaal dat direct in contact komt met producten bestemd voor menselijke voeding
- Dierengeneesmiddelen en gemedicineerde diervoeders.

Systemen en procedures voor de registratie van het afvoerregister

- Men moet zeer snel en op vraag van het FAVV per vestigingseenheid de traceringsgegevens kunnen bezorgen:

De gegevens	Termijn
<ul style="list-style-type: none"> ○ De bestemming ○ De aard ○ De datum	1 tot 4 uur in functie van de periode waarover gegevens gevraagd worden
<ul style="list-style-type: none"> ○ De identificatie ○ De hoeveelheid	Binnen 4 tot 24 uur, eveneens in functie van de periode.

- Het afvoerregister kan bestaan uit:
  - Een elektronisch systeem waarbij de gegevens in de vestigingseenheid raadpleegbaar zijn.
  - Een manueel systeem dat in de vestigingseenheid aanwezig is
  - Een ordelijke klassering van leveringsbonnen of andere begeleidingsdocumenten. Deze manier van registratie is enkel toegestaan indien deze documenten alle nodige gegevens bevatten (mogen vervolledigd worden) en indien de responstijden kunnen gerespecteerd worden. In de praktijk is dit wellicht enkel mogelijk voor kleine ondernemingen met een beperkt aantal geleverde producten.
- Er wordt aangeraden om zoveel mogelijk gebruik te maken van reeds bestaande methodes van registratie. Elke onderneming moet voor zichzelf uitmaken hoe met een minimale aanpassing reeds bestaande systemen kunnen gebruikt worden als afvoerregister.

Specifieke voorschriften inzake systemen en procedures voor registratie in het afvoerregister voor liefdadigheidsverenigingen en voedselbanken.

In het geval van leveringen aan liefdadigheidsverenigingen en aan voedselbanken volstaat als registratie van uitgaande producten de lijst van vestigingseenheden van liefdadigheidsverenigingen en voedselbanken waaraan geleverd wordt.

Traceerbaarheidgegevens

Aard van het product

Naast de eigenlijke aard van het product kan dit ook gegevens bevatten over de soort, de verpakking enz. Voorbeeld: aardappelen, aardappelen Bintjes, aardappelen Bintjes 10 kg; of interne of overkoepelende codes die naar dergelijke benamingen verwijzen (vb. EAN13).

Identificatie van het product

Volgens de definitie in artikel 2 van het KB 14/11/2003 is de identificatie van een product de benaming en/of de code die éénduidig en ondubbelzinnig verwijst naar bijkomende informatie die vermeld staat op de verpakking, etiketten (ruim gezien), begeleidende of elektronisch toegankelijke documenten.

Het doel van deze identificatie is om producten van dezelfde aard maar met een verschillende voorgeschiedenis te kunnen onderscheiden. Op basis van dit onderscheid kan men in geval van problemen met de voedselveiligheid de omvang van een recall beperken of een blokkering opheffen. Hoe gedetailleerder dit gegeven is, hoe sneller en hoe gericht beslissingen kunnen genomen worden, niet alleen voor de onderneming zelf maar ook voor de andere ondernemingen actief in dezelfde sector en eveneens voor de leveranciers en de eventuele afnemers van deze sector.

De meest geschikte methode voor identificatie is het lotnummer. Daar dit in de praktijk nog niet overal voor alle producten goed toepasbaar is, wordt niet geëist om het lotnummer voor alle producten in het afvoerregister te registreren. Er bestaan eveneens alternatieven die verder opgesomd worden. Het lotnummer is het meest aanbevolen en kan afzonderlijk geregistreerd worden of in combinatie met de aard van het product (bijv. initiatieven rond EAN 128).

Enkele mogelijke alternatieven voor het lotnummer zijn de houdbaarheidsdatum, de productiedatum, de referentie van een begeleidend document of een elektronisch bestand dat de lotnummers of andere identificatiecodes bevat (nummer van leveringsbon, nummer van specifiek vervoersdocument, SSCC-code, ...). Kleine ondernemingen die een registratiesysteem op basis van geklasseerde leveringsbonnen hebben, kunnen indien nodig, op de leveringsbonnen de bijkomende informatie voor deze identificatie bijschrijven.

Hoeveelheid

De hoeveelheid die van een product geregistreerd wordt, moet toelaten vergelijkingen te maken tussen enerzijds het afvoerregister van een leverancier en het aanvoerregister van een ontvanger en anderzijds, binnen een onderneming, de hoeveelheid aangevoerde grondstof en de hoeveelheid nieuwgevormd product of tussen aanvoer en afvoer indien er geen transformatie gebeurt.

Leveringsdatum

In de meeste gevallen volstaat de aanduiding van dag, maand en jaar. In een aantal gevallen waar dit door specifieke reglementering vereist is of indien er van een product op dezelfde dag aan dezelfde afnemer meerdere leveringen gebeuren waartussen anders geen onderscheid kan gemaakt worden en dit toch nodig is, kan het nuttig zijn eveneens de tijd te registreren.

Vestigingseenheid van bestemming

De gegevens van het afvoer- (en aanvoer)register moeten toelaten zeer snel de fysische weg van een product te reconstrueren. De plaats waar het product heen gaat (de vestigingseenheid) is belangrijker dan diegene naar wie de factuur gestuurd wordt (de onderneming). De algemene regel is dan ook dat de identificatie van de vestigingseenheid aan dewelke het product geleverd wordt in het afvoerregister moet opgenomen worden. Drie mogelijkheden kunnen zich voordoen:

1. De vestigingseenheid is gelijk aan de onderneming: het is voldoende dat de leverancier de onderneming registreert.
2. De vestigingseenheid is niet gelijk aan de onderneming en de vestigingseenheid van de afnemer is gekend: de leverancier registreert de vestigingseenheid.
3. De vestigingseenheid is niet gelijk aan de onderneming en de leverancier weet niet aan welke vestigingseenheid het product geleverd wordt. Naargelang het geval dienen de volgende gegevens geregistreerd te worden:
  - Het vervoer gebeurt door de afnemer: de leverancier registreert de identificatie van de afnemer (ondernemingsnummer).
  - Het vervoer gebeurt door een derde maar in opdracht van de afnemer: de leverancier registreert de identificatie van de afnemer (ondernemingsnummer) en de identificatie van het voertuig.
  - Het vervoer gebeurt door of onder controle van een onafhankelijke derde (handelaar): de leverancier registreert de identificatie van de derde en de identificatie van het voertuig.
  - (Indien het vervoer gebeurt door de leverancier of onder zijn controle beschikt hij over de juiste gegevens aangaande de vestigingseenheid van bestemming).

Bijkomende validatietesten

Met validatietesten wordt bedoeld het uitvoeren van een aantal vergelijkende controles tussen een geregistreerd gegeven en gegevens elders in de keten geregistreerd, bijvoorbeeld in een sectoriële databank, waar een hoge nauwkeurigheid vereist is en de kans op fouten groot is. Zij zijn zeer efficiënt en worden door de ondernemingen die gebruik maken van geïntegreerde systemen voor de opvolging van hun productie, veelvuldig toegepast.

5.4. Interne traceerbaarheid in de vestigingseenheid: relatie tussen aanvoer en afvoer (KB_Autocontrole_Art.6§3)

“Elke operator moet beschikken over systemen of procedures waarmee het verband tussen de aangevoerde en de afgevoerde producten kan worden gelegd en waarmee ze in alle stadia van productie, verwerking en distributie traceerbaar zijn.”

Rekening houdend met de grote variabiliteit in de technische haalbaarheid van een zeer gedetailleerde interne traceerbaarheid, kunnen de ondernemingen, behalve voor een aantal specifieke producten zoals rundvlees en veevoeders, zelf bepalen hoever zij hierin willen gaan. Het niveau van de interne traceerbaarheid zal in geval van problemen met de voedselveiligheid de omvang van een recall of de vrijgave van een blokkering bepalen.

Het doel van interne traceerbaarheid is te kunnen achterhalen welke grondstoffen er voor welke eindproducten gebruikt zijn. In geval van problemen met de voedselveiligheid kan zo de omvang van een recall beperkt worden of kan een blokkering opgeheven worden. Het doel is dat er een relatie kan gelegd worden tussen de aangevoerde en de afgevoerde producten.

In overleg met de sector wordt het niveau van deze relatie bepaald door verschillende zaken:

1. Het niveau van interne traceerbaarheid zal in principe aansluiten bij de graad van detail die gehanteerd wordt voor de identificatie van de producten in het aanvoer- en afvoerregister (zie hoger). Wanneer er gebruik wordt gemaakt van loten kan er een relatie gelegd worden tussen de loten aangevoerde producten en de loten afgevoerde producten. In omstandigheden waarbij er geen loten gebruikt worden of waarbij er vermenging van loten optreedt (bijv bij opslag in silo's of tijdens een productierun) zal er een minder gedetailleerde relatie tussen de aangevoerde en de afgevoerde producten kunnen geregistreerd worden.
2. Naargelang de sector of de situatie kan de transformatie van de producten (dit is de omzetting van de aangevoerde producten naar de afgevoerde producten) zeer ingrijpend zijn of bijna onbestaande. De graad van deze transformatie kan het niveau van de interne traceerbaarheid bepalen:
  - Geen transformatie (of herverpakking): de producten wijzigen niet, behouden hun originele identificatie en de interne tracement kan op basis daarvan gebeuren. Voorbeeld: groot deel van de producten in de distributiesector.
  - Beperkte transformatie (of herverpakking): er worden nieuwe producten gevormd met een nieuwe identificatie en het productieproces laat toe deze rechtstreeks in verband te brengen met de aangevoerde producten. Voorbeeld: in de vleesverwerkende bedrijven kan men precies aangeven van welk lot (of loten) varkensskarkassen men vertrokken is om een lot gekookte hammen te maken.
  - Uitgebreide transformatie: er worden nieuwe producten gevormd met een nieuwe identificatie maar het productieproces laat niet toe een rechtstreeks verband te leggen met de aangevoerde producten. Voorbeeld: men kan geen precies verband leggen tussen de suikerbieten en de eruit geëxtraheerde suiker.

Een beperkte interne traceerbaarheid kan hier wel behaald worden door tijdsregistraties (de dag en het uur waarop grondstoffen gebruikt werden en eindproducten afgewerkt werden).

5.5. Wijze van registratie en ter beschikking stellen van de gegevens (KB_Autocontrole_Art.7)

§ 1. Bij de in artikelen 5 en 6 bedoelde identificaties en registraties zijn de volgende bepalingen van toepassing:

- 1° Bij de registraties moet er, voor zover mogelijk, gebruik gemaakt worden van ingebouwde controleberekeningen of andere technieken die fouten uitsluiten; Voor niet-Belgische vestigingseenheden die niet beschikken over een unieke identificatie binnen Europa, moet de naam en het adres geregistreerd worden in plaats van de identificatie.
1°/1. De minister kan bepalen met welke frequentie deze registraties geregistreerd worden en binnen welke termijn deze registraties ter beschikking gesteld worden aan het Agentschap.**
- 2° Voor de identificatie van de vestigingseenheden moet, daar waar deze aanwezig is, het uniek, federaal identificatienummer gebruikt worden, of een ander door het Agentschap erkend nummer dat hiermee in verband kan gebracht worden.**
- 3° De producten moeten in de vestigingseenheid die het product afneemt geregistreerd worden met dezelfde identificatie als diegene die er door de vestigingseenheid die het product levert aan gegeven werd.**

§ 2. Ten einde het Agentschap de mogelijkheid te geven snel een volledig inzicht te krijgen in de tracering van de producten kan de Minister:

- **Voor zover dit nog niet in een andere reglementering is vastgelegd, het formaat bepalen, waaronder de overeenkomstig artikel 6 geregistreeerde gegevens ter beschikking gesteld moeten worden aan het Agentschap;**
- **Naargelang de sector of het product bepalen om de overeenkomstig artikel 6 geregistreeerde gegevens op te slaan in een door hem erkende gegevensbank en de modaliteiten hiertoe vastleggen.**

Ingebouwde controleberekeningen en andere technieken die fouten uitsluiten

Mogelijke voorbeelden van zulke technieken zijn het gebruik van identificatiecodes met een controlegetal (check-digits), het gebruik van barcodes of elektronische uitwisseling van gegevens, het gebruik van voorgedrukte formulieren, enz. Om een betrouwbare registratie te garanderen wordt er aangeraden zoveel mogelijk van deze technieken gebruik te maken.

Unieke identificatie

De producten moeten in de vestigingseenheid die het product afneemt geregistreerd worden met dezelfde identificatie als diegene die er door de vestigingseenheid die het product levert aan gegeven werd. Dit is een belangrijke schakel om de inter-bedrijven traceerbaarheid te garanderen en zal in sommige gevallen goede afspraken tussen leverancier en afnemer of tussen sectoren vereisen. Eens het aangevoerde product in een vestiging van een onderneming verder verwerkt wordt mag er een bedrijfseigen identificatie aan gegeven worden.

Erkende gegevensbanken

Voorbeelden van dergelijke databanken zijn oa. Sanitel (identificatie en registratie voor dieren) en Beltrace (opvolging van slachtingen). De mogelijkheid is voorzien dat de minister ook voor andere sectoren of producten erkende gegevensbanken en modaliteiten vastlegt indien dit nodig blijkt uit de praktijk.

5.6. Bewaartijd van registers (KB_Autocontrole_Art.11)

“Alle documenten die betrekking hebben op autocontrole en traceerbaarheid moeten bewaard worden gedurende twee jaar volgend op het verstrijken van de periode van houdbaarheid van het betreffende product of bij gebrek daaraan minimum twee jaar. Voor de primaire productie is de bewaartijd van deze documenten vijf jaar.

De Ministers die de Volksgezondheid en de Middenstand onder hun bevoegdheid hebben, kunnen afwijkingen toestaan voor bepaalde sectoren of producten.

De totaliteit van deze documenten moet worden voorgelegd aan de personen belast met de controle op hun verzoek. “

5.7. Versoepelingen

Een inrichting kan van de versoepeling op het vlak van traceerbaarheid genieten indien de inrichting voldoet aan **een van de volgende voorwaarden**:

1. Versoepeling, indien enkel aan de eindverbruiker wordt geleverd (B to C), of
2. Versoepeling, indien naast leveringen aan de eindverbruiker, eveneens geleverd wordt aan andere inrichtingen (B to B), maar de leveringen B to B zijn beperkt tot maximaal 30% van hun omzet binnen een straal van 80 km.

De versoepelingen op het vlak van traceerbaarheid zijn:

- De registratie van de gegevens op producten die niet rechtstreeks verwerkt of verkocht worden, kan gebeuren binnen de 7 dagen en ten laatste op het moment van de verwerking;
- De duur van de bewaartijd van de documenten wordt herleid tot 6 maanden na de datum van minimale houdbaarheid of de uiterste verbruiksdatum of de standaardduur van 6 maanden.

6. Bijlagen en aanverwante documenten

Activiteiten die het voorwerp uitmaken van een erkenning, toelating of registratie door het Agentschap.

Bijlage. Activiteiten die het voorwerp uitmaken van een erkenning, toelating of registratie door het Agentschap	
1	De productie, de bereiding van grondstoffen voor de productie, de opslag, het verpakken, het vervoer of de handel van meststoffen, (...) bodemverbeteraars, teeltsubstraten, zuiveringszand en aanverwante producten. (KB 2008-07-30, art 19,1°)
2	De productie, het behandelen, de opslag, het verpakken, het vervoer of de handel van plantaardig of dierlijk vermeerderingsmateriaal.
3	De productie, de opslag, het verpakken, het vervoer of de handel van fytofarmaceutische producten.
4	De productie, de opslag, het verpakken, het vervoer of de handel van primaire plantaardige producten met uitzondering van de bosbouw.
5	Het houden, permanent of tijdelijk, het slachten, het verzamelen, het vervoer of de handel van gewerkte of ongewerkte dieren, levend op het land of in het water, waarvan producten bestemd zijn voor menselijke voeding.
6	De productie, de opslag, het verpakken, het vervoer of de handel van scheikundige stoffen of producten en van plantaardige of dierlijke producten, bestemd voor de menselijke of dierlijke voeding.
7	De opslag, het vervoer, het uitdelen, het te koop aanbieden of de verkoop van levensmiddelen onder vloeibare of vaste vorm, aan de eindverbruiker. (KB 2008-07-30, art 19,2°)
8	De loonwerkers in de primaire sector.
9	De productie en de invoer van houtskool en materiaal dat direct in contact komt met producten bestemd voor de menselijke voeding (verpakkingen en ijs voor het koelen van levensmiddelen), en de groothandel van materiaal dat direct in contact komt met producten bestemd voor menselijke voeding (verpakkingen en ijs voor het koelen van levensmiddelen) . (KB 2008-07-30, art 19,3°)
10	Het houden, permanent of tijdelijk, of het verhandelen van waterdieren voor sierdoeleinden, zoals voorzien in het koninklijk besluit van 9 november 2009 betreffende veterinairerechtelijke voorschriften voor aquacultuurdieren en de producten daarvan en betreffende de preventie en bestrijding van bepaalde ziekten bij waterdieren. (KB 2009-11-09, art 46,1°)
11	De oleochemische productie van vetderivaten afkomstig van gesmolten dierlijk vet van categorie 1-, 2- of 3-materiaal, overeenkomstig artikel 23 van verordening (EG) nr.1069/2009 van het Europees parlement en de raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van verordening (EG) nr.1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten).
12	Het opslaan van gesmolten dierlijk vet van categorie 1-, 2- of 3-materiaal dat bedoeld is om te worden verwerkt tot oleochemische vetderivaten, overeenkomstig artikel 23 van verordening (EG) nr.1069/2009 van het Europees parlement en de raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van verordening (EG) nr.1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten).
13	Het opslaan van afgeleide producten met het oog op verder vervoer naar de exclusieve eindbestemming diervoeding, overeenkomstig artikel 23 van verordening (EG) nr.1069/2009 van het Europees parlement en de raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van verordening (EG) nr.1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten).
14	De verwerking op de productielijn van levensmiddelen van bepaalde categorie 3-materialen zoals bedoeld in artikel 10, a), h), k), ii), van verordening (EG) nr.1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van verordening (EG) nr.1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten), die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn voor menselijke consumptie maar om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie bestemd zijn, overeenkomstig artikel 23 van verordening (EG) nr.1069/2009 van het Europees parlement en de raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van verordening (EG) nr.1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten).